

ВИСНОВОК

**про наукову новизну, теоретичне та практичне значення результатів дисертації здобувача ступеня доктора філософії, аспіранта четвертого року денної форми навчання Крегула Івана Івановича на тему: «Виконання судового рішення як основна конституційно-правова гарантія забезпечення права на справедливий суд: зарубіжний досвід та українські реалії» на здобуття наукового ступеня доктора філософії у галузі знань 08 «Право» за спеціальністю 081 «Право»
22 квітня 2026 року**

1. Виконання освітньо-наукової програми

Здобувач ступеня доктора філософії, аспірант 4 року денної форми навчання (надалі – Аспірант) Крегул Іван Іванович у повному обсязі виконав індивідуальний навчальний план відповідно до освітньо-наукової програми аспірантури ДВНЗ «Ужгородський національний університет», що повністю відповідає вимогам Національної рамки кваліфікацій та вимогам Порядку підготовки здобувачів вищої освіти ступеню доктора філософії та доктора наук у закладах вищої освіти (наукових установах), затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 23.03.2016 № 261 (зі змінами).

Крегул Іван Іванович у процесі навчання за освітньо-науковою програмою здобув базові знання зі спеціальності та опанував усі необхідні загальнонаукові навички й компетентності, що дозволяють йому повноцінно й обґрунтовано проводити наукові дослідження.

Аспірант засвідчив високий рівень дослідницьких компетентностей, що проявляється у вмінні вибудовувати логіку наукового пошуку, від розроблення концепції й структури дослідження до чіткого планування його етапів відповідно до визначених цілей та завдань. Він упевнено користується сучасним методологічним інструментарієм та інноваційними технологіями, зокрема комп'ютерно-інформаційними засобами, які забезпечують якісний збір, опрацювання, впорядкування, аналітичне опрацювання й інтерпретацію даних, а також перевірку їх валідності та подальшу систематизацію результатів. Іван Іванович також опанував необхідні мовні компетентності, що дають йому можливість професійно працювати з іноземними джерелами, здійснювати

глибокий якісний та кількісний аналіз інформації й представляти результати дослідження відповідно до стандартів академічної доброчесності та вимог наукової комунікації.

2. Виконання індивідуального плану наукової роботи (наукова складова освітньо-наукової програми)

Індивідуальний план наукової роботи аспіранта затверджений рішенням вченої ради юридичного факультету Державного вищого навчального закладу «Ужгородський національний університет» (протокол № 3 від 21.09.2021 року).

Науковий керівник – доктор юридичних наук, професор, завідувач кафедри конституційного права та порівняльного правознавства юридичного факультету ДВНЗ «Ужгородський національний університет» Бисага Юрій Михайлович.

Термін виконання роботи: 2022-2026 роки.

Аспірант послідовно виконав усі розділи затвердженого індивідуального плану наукової роботи у встановлені терміни, що підтверджується обговоренням проміжних та річних звітів на засіданнях кафедри й Вченої ради юридичного факультету ДВНЗ «Ужгородський національний університет».

3. Актуальність теми дослідження та її зв'язок з планами наукових робіт

Становлення сучасної правової держави неможливе без забезпечення реальної дієвості судового захисту, що виходить за межі формального визнання права особи на звернення до суду та отримання судового рішення. У цьому контексті ключового значення набуває виконання судового рішення як стадія, на якій відбувається фактична реалізація прав і свобод людини. Відсутність або неналежний рівень виконання судових актів призводить до знецінення самого інституту правосуддя, оскільки право, не підкріплене можливістю його реалізації, втрачає свою соціальну та юридичну значущість.

Актуальність обраної теми зумовлена системним характером проблеми невиконання судових рішень в Україні, яка тривалий час залишається предметом уваги міжнародних інституцій, передусім Європейського суду з прав людини. Наявність значної кількості справ, пов'язаних із невиконанням або несвоєчасним виконанням рішень національних судів, свідчить про існування структурних

дисфункцій у сфері примусового виконання, що впливають на рівень довіри до судової влади та держави загалом. У цьому вимірі проблема виконання судових рішень виходить за межі галузевого правового регулювання та набуває конституційного значення.

Особливої ваги дослідження набуває в умовах європейської інтеграції України, що передбачає імплементацію стандартів права на справедливий суд, сформованих у практиці Європейського суду з прав людини. Відповідно до усталених підходів Суду, право на суд не обмежується можливістю отримання рішення, а охоплює також обов'язок держави забезпечити його виконання у розумний строк. Відтак, ефективність системи виконання судових рішень виступає одним із ключових критеріїв відповідності національної правової системи європейським стандартам.

Наукова доцільність обраної теми обумовлена також необхідністю переосмислення традиційного позиціювання виконання судових рішень як виключно процесуальної стадії. Сучасні тенденції розвитку правової доктрини дозволяють розглядати вказаний феномен як самостійний елемент конституційно-правового механізму гарантування прав і свобод, що поєднує у собі публічно-владні та приватноправові засади, відкриваючи можливість комплексного аналізу інституту виконання з урахуванням його функціонального зв'язку із правом на справедливий суд.

Звернення до зарубіжного досвіду організації примусового виконання судових рішень зумовлене потребою виявлення ефективних моделей, здатних забезпечити належну кореляцію між державним примусом, професійною автономією виконавців та гарантіями прав учасників виконавчого провадження. Крім того, трансформаційні процеси у сфері виконання судових рішень, пов'язані із запровадженням інституту приватних виконавців, цифровізацією виконавчого провадження та розвитком альтернативних способів врегулювання спорів, потребують належного теоретичного осмислення. Відсутність системного наукового аналізу цих змін у конституційно-правовому вимірі зумовлює необхідність комплексного дослідження відповідної проблематики.

Відтак, вибір теми дослідження обумовлений її значною теоретичною та практичною актуальністю, наявністю системних проблем у сфері виконання судових рішень в Україні, необхідністю їх вирішення з урахуванням європейських стандартів, а також потребою у формуванні цілісного наукового підходу до розуміння виконання судового рішення як основної конституційно-правової гарантії забезпечення права на справедливий суд.

Теоретичну базу дослідження проблематики виконання судового рішення як конституційно-правової гарантії забезпечення права на справедливий суд становлять наукові праці вітчизняних і зарубіжних учених у галузі теорії держави і права, конституційного права, процесуального права, а також міждисциплінарні дослідження, присвячені проблемам ефективності правосуддя та реалізації прав людини.

Тема дисертаційного дослідження відповідає постанові Кабінету Міністрів України «Про затвердження Державної стратегії регіонального розвитку на 2021-2027 роки», а також виконана в межах Стратегії розвитку Національної академії правових наук України на 2021-2025 рр. Наукове дослідження здійснено з урахуванням положень чинного законодавства України, що регулює сферу здійснення правосуддя та примусового виконання судових рішень, зокрема, процесуального законодавства та спеціальних нормативно-правових актів у сфері виконавчого провадження. Роботу виконано у контексті реалізації стратегічних напрямів розвитку правової системи України, з урахуванням європейського вектора державної політики та необхідності імплементації стандартів забезпечення права на справедливий суд, сформованих у практиці Європейського суду з прав людини. Дисертація відповідає плану науково-дослідної роботи кафедри конституційного права та порівняльного правознавства юридичного факультету ДВНЗ «Ужгородський національний університет» та є складовою частиною комплексної наукової теми «Конституційно-правове будівництво в умовах надзвичайних правових режимів: пошуки оптимальних моделей» (01231U104048), у межах якої досліджуються трансформаційні процеси у сфері конституційного права, зокрема, питання

забезпечення ефективності судового захисту та гарантій реалізації прав і свобод людини.

Формулювання наукового завдання (проблеми), нове розв'язання якого отримано в дисертації: розкрити природу, сутність та зміст права на справедливий суд як фундаментальної конституційної гарантії прав і свобод людини; визначити місце виконання судового рішення у системі конституційно-правових гарантій забезпечення права на справедливий суд; здійснити порівняльно-правовий аналіз моделей організації примусового виконання судових рішень у зарубіжних державах; дослідити конституційно-правові засади примусового виконання судових рішень в Україні, їх нормативне закріплення та інституційне забезпечення; проаналізувати процес гармонізації українського законодавства у сфері виконання судових рішень із європейськими стандартами; обґрунтувати конституційні механізми посилення гарантій виконання судових рішень в Україні в умовах європейської інтеграції.

4. Наукові положення, розроблені особисто дисертантом та їх новизна

Наукова новизна дисертаційного дослідження полягає в тому, що дисертантом:

вперше:

- з метою забезпечення належного рівня гармонізації національного законодавства із європейськими стандартами виконання судових рішень репрезентовано формулювання системи критеріїв, які відображають змістовні орієнтири ефективного функціонування відповідного механізму, характеризують здатність правової системи забезпечити реальне, своєчасне та результативне виконання судових актів, а також впливають із практики ЄСПЛ та узагальнюють доктринальні позиції щодо розуміння виконання як невід'ємного елементу права на справедливий суд: 1) реальність виконання судового рішення, котра передбачає забезпечення фактичної реалізації судового акта як кінцевого результату судового захисту, виключаючи його декларативний характер; 2) своєчасність виконання, що вимагає здійснення виконавчих дій у розумні строки без невиправданих затримок, що можуть нівелювати ефективність судового захисту; 3) обов'язковість виконання

судових рішень, у тому числі щодо держави – означає безумовний характер виконання судових актів усіма суб'єктами, включаючи органи публічної влади, без можливості посилання на організаційні чи фінансові труднощі, інші фактори; 4) наявність ефективного засобу юридичного захисту (effective remedy), що передбачає існування внутрішніх правових механізмів, здатних забезпечити оперативне реагування на невиконання або затримку виконання судових рішень, в тому числі припинення порушення та/або надання компенсації; 5) пропорційність заходів примусового виконання, що вимагає застосування таких засобів впливу, які є необхідними та співмірними меті виконання; 6) інституційна спроможність системи виконання, котра охоплює належний рівень організаційного, кадрового, фінансового та технологічного забезпечення діяльності органів примусового виконання, що гарантує їхню здатність ефективно реалізовувати судові рішення;

- репрезентовано класифікацію міжнародно-правових актів, що регулюють сферу примусового виконання рішень шляхом їх систематизації за функціонально-доктринальним критерієм та наступного концептуального впорядкування: 1) універсальні стандарти права на справедливий суд – до цієї групи належать акти, які формують аксіологічну основу інституту примусового виконання (Загальна декларація прав людини 1948 року, Конвенція про захист прав людини і основоположних свобод 1950 року, Міжнародний пакт про громадянські і політичні права 1966 року, практика Європейського суду з прав людини); 2) спеціалізовані європейські стандарти примусового виконання – зазначену групу становлять акти Ради Європи та її інституцій, які безпосередньо спрямовані на регламентацію виконавчого провадження, формують модель належної організації системи виконання рішень, визначають вимоги до статусу виконавців, процедур стягнення, строків, механізмів контролю та відповідальності; 3) глобальні професійні стандарти виконавчої діяльності – до цієї групи належить насамперед Глобальний кодекс примусового виконання, значення якого полягає у формуванні універсальних принципів професійної діяльності виконавця, серед яких незалежність, неупередженість, добросовісність, пропорційність та

відповідальність; на відміну від нормативно-процедурних актів, зазначений документ закріплює ціннісно-етичний вимір виконання, визначає стандарти поведінки суб'єктів, від яких залежить реальна ефективність правосуддя; 4) стандарти цифровізації та технологічної трансформації виконавчого провадження – зазначену групу становлять акти, що визначають правові межі та інструменти модернізації виконання рішень у цифровому середовищі (Загальний регламент ЄС про захист даних (GDPR) 2016/679, Директива ЄС 2022/2555 (NIS 2), а також Регламент ЄС 2024/1689 про штучний інтелект);

- уніфіковано шляхи вдосконалення системи примусового виконання в Україні у таких напрямках: 1) нормативна визначеність і прозорість витрат – шляхом уніфікації структури витрат виконавчого провадження, закріплення чітких правил їх обчислення та стягнення; забезпечення відкритої та зрозумілої калькуляції витрат для сторін; запровадження ефективного судового контролю за спорами щодо витрат тощо; 2) забезпечення доступності виконання – через усунення фінансових бар'єрів, що перешкоджають зверненню до виконання; гарантування співмірності витрат із сумою стягнення; 3) інституційне вдосконалення професії виконавця – шляхом системної уніфікації етичних стандартів діяльності державних і приватних виконавців; посилення дисциплінарної відповідальності; забезпечення захисту виконавця від невласливих йому економічних ризиків; 4) оптимізація організаційної моделі виконання – вбачається за доцільне орієнтуватися на концентрацію виконавчих дій у межах одного суб'єкта; мінімізувати фрагментацію процедур та розриви відповідальності; підвищити процесуальну узгодженість виконавчих дій; 5) цифровізація виконавчого провадження – шляхом запровадження повноцінної електронної взаємодії між виконавцями, судами та банками; забезпечення безпосереднього електронного доступу виконавців до державних реєстрів; впровадження автоматизованих інструментів обробки даних тощо; 6) дотримання принципу співмірності примусу – шляхом перегляду переліку майна, на яке не може бути звернене стягнення; гарантування збереження мінімальних засобів існування боржника; забезпечення відповідності заходів виконання сумі та характеру зобов'язання; відмови від загальних мораторіїв як

інструменту системного блокування виконання; 7) вдосконалення судового контролю – через забезпечення оперативного розгляду скарг на дії виконавців; запровадження процесуальних фільтрів проти зловживання правом на оскарження; нормативного визначення, що подання скарги не зупиняє виконання автоматично; диференціації правових наслідків задоволення скарг; 8) підвищення ефективності виконання, зокрема, через посилення контролю за результативністю виконання судових рішень;

- з урахуванням проведеного аналізу примусового виконання судових рішень сформульовано такі положення: 1) ефективність системи виконання не визначається самим фактом, хто саме здійснює примусове виконання, державний чи приватний виконавець; вирішальним є інституційний вимір організації цієї діяльності, тобто наявність реального доступу до інформації про активи боржника, швидкість відкриття провадження, прозорість витрат, дієвість дисциплінарних механізмів, функціонування цифрових реєстрів, а також наявність ефективного процесуального нагляду; 2) оперативний і повний доступ до відомостей про майновий стан боржника виступає одним із визначальних чинників результативності виконання – значення має не формальна наявність реєстрів, а актуальність інформації та фактична можливість її використання у межах виконавчого провадження; 3) немає підстав стверджувати, що державна модель априорі є ефективнішою за приватну чи змішану, або навпаки, обидві можуть забезпечувати належний рівень виконання за умови інституційної узгодженості елементів системи та збереження належної кореляції між автономією виконавця і реальними механізмами його підзвітності.

удосконалено:

- наукові положення, відповідно до яких система принципів виконавчого провадження в Україні репрезентує цілісну аксіологічну концепцію, у межах якої поєднуються вимоги ефективності, справедливості, правової визначеності та процесуальної підконтрольності; їх нормативне закріплення у базових законодавчих актах дозволяє виявити двовимірність правового регулювання: 1) процедурно-гарантійний вимір, спрямований на

захист прав учасників виконавчого провадження через інструменти оскарження, відкритості та співмірності; 2) інституційний вимір, орієнтований на забезпечення незалежності, професійної автономії та добросовісності суб'єктів виконання; підкреслено, саме їх взаємодія формує цілісну модель, у якій примус не протиставляється правам людини, а функціонує в їх межах;

- наукову позицію, відповідно до якої виконання судових рішень слід розглядати у контексті принципу поділу влади як особливу форму взаємодії судової та виконавчої гілок; суд, реалізуючи функцію правосуддя, встановлює юридично значущий результат у вигляді рішення, тоді як органи виконавчої влади забезпечують його фактичне втілення; наголошено, така інституційна диференціація не означає відокремлення виконання від правосуддя за своєю суттю, навпаки, функція виконання зберігає безпосередній зв'язок із судовою владою, оскільки спрямована на забезпечення обов'язковості та ефективності її актів; акцентовано, у цьому вимірі виконання судового рішення виступає завершальним елементом єдиного процесу здійснення правосуддя, який, попри розподіл компетенцій між гілками влади, зберігає внутрішню функціональну цілісність;

- наукову позицію, відповідно до якої модель примусового виконання судових рішень в Україні має виразно публічно-правову природу, оскільки ґрунтується на конституційному імперативі обов'язковості судових актів та реалізується від імені держави, водночас її організаційна побудова характеризується змішаним характером, що виявляється у поєднанні діяльності органів державної виконавчої служби та приватних виконавців як суб'єктів, яким делеговано здійснення владних повноважень у сфері примусового виконання;

- функції виконання судового рішення в системі конституційно-правових гарантій, серед яких виокремлено такі: 1) забезпечує реальність доступу до правосуддя – право на доступ до суду не може обмежуватися можливістю подати позов і отримати рішення; доступ до правосуддя передбачає отримання ефективного результату судового захисту, саме тому у сучасній європейській правовій доктрині ефективність виконання судових

рішень розглядається як складова доступу до правосуддя; 2) забезпечує дієвість принципу верховенства права – верховенство права передбачає обов'язковість виконання судових рішень усіма суб'єктами, включаючи державу; якщо рішення суду не виконується, це свідчить про відсутність реальної дії права, оскільки правові приписи не трансформуються у фактичну поведінку суб'єктів; 3) виступає гарантією юридичної визначеності, котра, у свою чергу, передбачає стабільність правового статусу особи після завершення судового розгляду; якщо рішення суду залишається невиконаним, правовідносини залишаються нерегульованими; 4) забезпечує авторитет судової влади та є проявом ефективності державної влади – судова влада не функціонує ізольовано від інших гілок влади, ефективність виконання судових актів є показником інституційної спроможності держави; 5) забезпечує практичну реалізацію принципу ефективного засобу юридичного захисту та є елементом матеріалізації прав людини – права людини набувають реального змісту лише тоді, коли існують ефективні механізми їх реалізації; судові рішення без виконання не забезпечує фактичного відновлення права, а отже не призводить до матеріалізації проголошених гарантій;

набули подальшого розвитку:

- наукові погляди, відповідно до яких застосування медіації у межах виконавчого провадження обґрунтовано розглядати насамперед через ряд переваг, серед яких: 1) підвищення рівня фактичного виконання судових рішень, оскільки домовленості, досягнуті внаслідок добровільного волевиявлення сторін, характеризуються вищим ступенем прийнятності та внутрішньої обов'язковості для учасників правовідносин; 2) на відміну від зовнішнього державного примусу, який нерідко викликає опір, медіаційна угода формує усвідомлену відповідальність сторін за її виконання, що позитивно впливає на рівень правової дисципліни; 3) медіація дозволяє забезпечити індивідуалізацію способу виконання судового рішення з урахуванням реальних економічних, організаційних та соціальних можливостей боржника, що є неможливим у межах формалізованих процедур примусового виконання; вказане сприяє формуванню реалістичних моделей виконання, зокрема, шляхом реструктуризації

зобов'язань, визначення поетапності їх виконання або застосування альтернативних форм задоволення вимог стягувача, що істотно підвищує ймовірність досягнення фактичного результату; 4) впровадження медіації у сферу виконавчого провадження має потенціал оптимізації строків виконання судових рішень, оскільки дозволяє мінімізувати потребу у застосуванні тривалих і складних примусових процедур, а також зменшує ризик виникнення додаткових процесуальних спорів, пов'язаних з оскарженням дій виконавця;

- науковий підхід, згідно з яким повна передача функції виконання судових рішень виключно приватним суб'єктам породжує низку концептуальних і практичних ризиків, серед яких: 1) проблема розмивання публічно-владної природи правосуддя, оскільки держава, залишаючись формальним гарантом, фактично делегує ключовий етап реалізації судового захисту суб'єктам, діяльність яких обумовлена приватними інтересами; вказане, у свою чергу, створює потенційну колізію між публічним обов'язком забезпечення прав людини та приватною мотивацією виконавця, яка не завжди корелює з принципами справедливості, пропорційності та недискримінації; 2) існує ризик селективності виконання, за якого пріоритет надається тим категоріям справ, що є економічно вигідними, тоді як соціально чутливі або складні з точки зору виконання рішення можуть залишатися поза належною увагою, що потенційно підриває принцип рівності перед законом і судом, оскільки ефективність захисту починає залежати не від юридичної значущості справи, а від її «економічної привабливості»;

- у контексті встановленого ЄСПЛ структурного характеру проблеми невиконання судових рішень, а також з урахуванням сучасного розуміння права на справедливий суд як результативної правової гарантії, пропозиції щодо удосконалення виконання судового рішення як основної конституційно-правової гарантії забезпечення цього права.

5. Обґрунтованість і достовірність наукових положень, висновків і рекомендацій, які захищаються

Наукові положення, результати та висновки дисертаційного дослідження ґрунтуються на комплексному застосуванні загальнонаукових та спеціальних

методів, що забезпечило всебічність та достовірність отриманих висновків. Так, за допомогою системно-структурного методу зроблено комплексне дослідження виконання судового рішення як елемента конституційного механізму забезпечення права на справедливий суд, що дозволило визначити його місце у системі гарантій прав і свобод людини та встановити взаємозв'язки між інституційними і нормативними складовими. Порівняльно-правовий метод застосовано для дослідження моделей організації примусового виконання судових рішень у зарубіжних державах та їх співвідношення з українськими реаліями, що дало змогу виявити спільні тенденції та специфіку правового регулювання. Формально-юридичний метод використано для аналізу положень Основного Закону Української держави та спеціальних нормативно-правових актів у сфері виконавчого провадження, що дозволило розкрити їх зміст, структуру та нормативні зв'язки, а також визначити правові засади виконання судових рішень. Логіко-семантичний метод застосовано для уточнення змісту основних категорій дослідження, зокрема: «право на справедливий суд», «виконання судового рішення», «конституційно-правові гарантії», та забезпечення їх послідовного використання. Метод правового моделювання використано при формулюванні пропозицій щодо вдосконалення нормативно-правового регулювання у сфері виконання судових рішень та визначенні конституційних механізмів посилення гарантій їх виконання.

6. Наукове та практичне значення дисертаційної роботи

Теоретичне значення дисертаційного дослідження полягає у тому, що дисертація є одним із перших в українській юридичній науці комплексним дослідженням виконання судового рішення як основної конституційно-правової гарантії забезпечення права на справедливий суд, у якому обґрунтовано його самостійне місце у системі гарантій прав і свобод людини, визначено конституційно-правову природу, а також сформульовано науково обґрунтовані підходи до вдосконалення інституційних та нормативних механізмів примусового виконання судових рішень в Україні з урахуванням європейських стандартів і зарубіжного досвіду.

Практичне значення дисертаційної роботи полягає у викладенні пропозицій та висновків, які можуть бути використані у нормотворчій діяльності та правозастосовній практиці, зокрема при вдосконаленні законодавства України у сфері виконання судових рішень, у частині посилення гарантій їх фактичного виконання, уточнення правового статусу суб'єктів виконавчого провадження та імплементації європейських стандартів права на справедливий суд, у практиці судів, органів державної виконавчої служби та приватних виконавців з метою підвищення ефективності виконання судових рішень, забезпечення дотримання принципів верховенства права, правової визначеності і пропорційності. Результати дисертації можуть бути використані у подальшій науково-дослідній роботі як теоретична основа для подальших досліджень проблематики забезпечення права на справедливий суд, удосконалення механізмів виконання судових рішень та розвитку інституту виконавчого провадження. Матеріали дослідження можуть бути використані у навчальному процесі та освітньо-практичній діяльності при викладанні дисциплін: «Конституційне право України», «Судоустрій і статус суддів», «Виконавче провадження», а також при підготовці підручників, навчальних посібників і методичних матеріалів та у системі підвищення кваліфікації суддів, державних службовців, державних і приватних виконавців, адвокатів та інших правників.

7. Оцінка мови та стилю дисертації

Дисертаційне дослідження виконано з дотриманням коректної юридичної та фахової термінології. Виклад матеріалу, наукових положень, висновків та рекомендацій характеризується чіткістю та послідовністю, що забезпечує належний рівень зрозумілості й сприйняття змісту роботи.

8. Відповідність діючим вимогам щодо оформлення дисертації

Дисертація Крегула Івана Івановича на тему: «Виконання судового рішення як основна конституційно-правова гарантія забезпечення права на справедливий суд: зарубіжний досвід та українські реалії» в цілому є завершеним та самостійним науковим дослідженням, результати якого мають вагомим теоретичне та практичне значення для подальшої модернізації функціонування

митних органів України в умовах правового режиму воєнного стану та в повоєнній перспективі.

Дисертація складається зі вступу, трьох розділів, які поділені на шість підрозділів, висновків до кожного розділу, загальних висновків, списку використаних джерел та додатків. Загальний обсяг дисертаційної роботи становить 224 сторінок, з них основного тексту – 216 сторінок. Список використаних джерел становить 205 найменувань.

9. Відповідність змісту дисертації спеціальності, з якої вона подається до захисту

Дисертація Крегула Івана Івановича на тему: «Виконання судового рішення як основна конституційно-правова гарантія забезпечення права на справедливий суд: зарубіжний досвід та українські реалії» відповідає паспорту спеціальності 081 «Право», що забезпечується предметною областю дослідження та основними методами дослідження.

10. Зауваження та рекомендації

В ході написання дисертаційної роботи аспірантом було враховано абсолютно усі зауваження та рекомендації надані науково-педагогічними працівниками кафедри конституційного права та порівняльного правознавства ДВНЗ «Ужгородський національний університет» в процесі попередніх обговорень роботи під час проміжних, піврічних та річних звітів аспіранта на засіданнях кафедри. Відмічені зауваження та побажання носять суто рекомендаційно-консультативний характер та в жодній мірі не впливають на загальну позитивну оцінку дисертаційної роботи, а також не зменшують рівнів її наукової новизни та практичної значимості, і відтак не є перешкодою для її подання в разову спеціалізовану вчену раду для офіційного захисту.

11. Відповідність дисертації вимогам, передбачених «Порядком присудження ступеня доктора філософії та скасування рішення разової спеціалізованої вченої ради закладу вищої освіти, наукової установи про присудження ступеня доктора філософії»

Дисертація Крегула Івана Івановича на тему: «Виконання судового рішення як основна конституційно-правова гарантія забезпечення права на

справедливий суд: зарубіжний досвід та українські реалії» повністю відповідає вимогам Наказу Міністерства освіти і Науки України «Про затвердження Вимог до оформлення дисертації» № 40 від 12.01.2017 р. (зі змінами та доповненнями).

12. Кількість наукових публікацій, повнота опублікування результатів дисертації та особистий внесок здобувача до всіх наукових публікацій, опублікованих співавторами та зарахованих за темою дисертації

Основні результати дисертаційного дослідження висвітлені у восьми наукових доробках, у тому числі у трьох статтях, опублікованих в Україні у виданнях, визначених фаховими для юридичних наук і п'яти тезах доповідей на міжнародних правових школах.

Наукові праці, в яких опубліковані основні наукові результати дисертації:

1. Крегул І.І. Право на справедливий суд як інституційний механізм реалізації верховенства права. *Наукові інновації та передові технології*. 2026. № 3 (55). С. 3158–3165.

2. Крегул І.І. Виконання судового рішення в системі забезпечення права на справедливий суд. *Національні інтереси України*. 2026. № 3 (20). С.1220-1228.

3. Крегул І.І. Зарубіжний досвід виконання судового рішення та перспективи його впровадження в Україні. *Актуальні питання у сучасній науці*. 2026. № 3(45). С.1410-1418.

Наукові праці, які засвідчують апробацію матеріалів дисертації:

1. Крегул І.І. Конституційно-правова природа виконання судового рішення як завершальної стадії реалізації права на справедливий суд. *Українська мова як конституційний фундамент та безпековий щит нації: матер. міжнар. пр. шк. (м. Ужгород, 30 жовтня 2025 р.)*. Ужгород: ДВНЗ: «Ужгородський національний університет», 2025. С. 78-81.

2. Крегул І.І. Виконання судового рішення у світлі практики Європейського суду з прав людини: конституційно-правовий вимір забезпечення права на справедливий суд. *Корупція в особливо великих розмірах в умовах повномасштабної війни: етичний вимір, міжнародні зобов'язання та військово-*

економічна безпека України: матер. міжнар. пр. шк. (м. Ужгород, 28 листопада 2025 р.). Ужгород: ДВНЗ: «Ужгородський національний університет», 2025. С. 44-47.

3. Крегул І.І. Проблема невиконання судових рішень як системний виклик гарантіям права на справедливий суд в Україні. *Передсвяткові роздуми в умовах війни в Україні: про перемогу, мир, ЗСУ, добро, корупцію, економіку, віру: матер. міжнар. пр. шк. (м. Ужгород, 26 грудня 2025 р.). Ужгород: ДВНЗ: «Ужгородський національний університет», 2025. С. 53-56.*

4. Крегул І.І. Виконання судових рішень як індикатор ефективності судової влади та реальності права на судовий захист. *Шантаж, фейкові обіцянки, дезінформація, правовий нігілізм, корупція як засоби впливу в умовах війни: система методик подолання дієвості таких платформ (міжнародний та український досвід): матер. міжнар. пр. шк. (м. Ужгород, 30 січня 2026 р.). Ужгород: ДВНЗ: «Ужгородський національний університет», 2026. С. 47-50.*

5. Крегул І.І. Конституційні гарантії обов'язковості судового рішення та їх значення для забезпечення права на справедливий суд. *Культура, мистецтво, спорт - важливі складові домінанти впливу на перебіг війни. Значення і роль правових, морально-етичних, людських факторів у цій системі відносин: матер. міжнар. пр. шк. (м. Ужгород, 6 березня 2026 р.). Ужгород: ДВНЗ: «Ужгородський національний університет», 2026. С. 39-42.*

13. Результати перевірки роботи на академічний плагіат

Дисертаційне дослідження пройшло перевірку за допомогою ліцензованого програмного забезпечення StrikePlagiarism. За результатами аналізу не встановлено випадків недоброчесного запозичення або використання матеріалів без відповідних посилань. Зафіксовані збіги тексту становлять коректні цитати, оформлені згідно з академічними вимогами та відображені у списку використаних джерел, що виключає наявність будь-яких ознак плагіату. Подані до захисту матеріали є результатом самостійної наукової роботи аспіранта, а текст дисертації має оригінальний характер. Дисертація визнана

завершеним індивідуальним дослідженням та може бути рекомендована до офіційного захисту.

Положення дисертації апробовано на засіданні кафедри конституційного права та порівняльного правознавства (протокол № 11 від 22.04.2026 р.) За результатами засідання ухвалено затвердити позитивний висновок про наукову новизну, теоретичне і практичне значення результатів дисертації та рекомендувати до захисту в разовій спеціалізованій вченій раді дисертаційну роботу Крегула Івана Івановича на тему: «Виконання судового рішення як основна конституційно-правова гарантія забезпечення права на справедливий суд: зарубіжний досвід та українські реалії» на здобуття освітньо-наукового ступеня доктора філософії в галузі знань 08 Право за спеціальністю 081 Право.

Головуюча на засіданні,
професор кафедри
конституційного права
та порівняльного правознавства
доктор юридичних наук, доцент

Підпис д.ю.н., доц. В.В. Берч
засвідчую
Вчений секретар ДВНЗ «УжНУ»

Вероніка БЕРЧ

Олена МЕЛЬНИК